

СЪЯЧЪ.

Моренъ орачътъ изъ нивата съеше,
Съеше изъ ровки бразди;
Руенъ се потъ отъ челото му лѣеше,
И по космати гърди.

* * *

Гледахъ, какъ хвърляше весело съмето—
Чисти и здрави зърна.
Съй, земледѣло, днесъ му е врѣмето,
Хвърляй добри сѣмена!

* * *

Съ жътва богата, съсъ споръ, изобилие,
Богъ ще труда надари,
Честно и славно е твойто усилие,
Бодро засѣвай, ори!

Ив. Вазовъ.

